

TILSKIPUN RÁÐSINS 2002/99/EB

2011/EES/68/53

frá 16. desember 2002

um heilbrigðisreglur um framleiðslu, vinnslu, dreifingu og aðflutning á afurðum úr dýraríkinu til manndis (*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 37. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽²⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með tilliti til eins óskipts markaðar hafa verið settar sértækar reglur um heilbrigði dýra sem gilda um viðskipti innan Bandalagsins að því er varðar framleiðslu, vinnslu, dreifingu og aðflutning á afurðum úr dýraríkinu sem eru frá þriðju löndum, eru ætlaðar til manndis og falla undir I. viðauka sáttmálans.
- 2) Með þessum reglum hafa hindranir í viðskiptum með viðkomandi vörur verið afnumdar, sem stuðlar að uppbyggingu innri markaðarinnar og tryggir öfluga vernd dýraheilbrigðis.
- 3) Tilgangurinn með reglunum er að koma í veg fyrir aðflutning eða útbreiðslu dýrasjúkdóma í kjölfar markaðssetningar á afurðum úr dýraríkinu. Þá innihalda þær sameiginleg ákvæði, m.a. um að takmarka markaðssetningu framleiðsluvara frá bújörð eða svæði þar sem dýrafarsóttir hafa komið upp ásamt þeirri skyldu að framleiðsluvörur frá svæðum, þar sem takmarkanir gilda, hljóti meðhöndlun í því skyni að ráða niðurlögum sýkilsins.
- 4) Þessi sameiginlegu ákvæði ber að samræma og þannig ætti að vera hægt að uppræta hugsanlegt ósamræmi sem hefur orðið þegar sértæku dýraheilbrigðisreglurnar voru samþykktar. Slík samræming tryggir enn fremur sams konar beitingu reglna um dýraheilbrigði alls staðar í Bandalaginu og gerir löggjöf Bandalagsins gagnsærri.
- 5) Heilbrigðiseftirlit dýralæknis með afurðum úr dýraríkinu verður að vera í samræmi við tilskipun ráðsins 89/662/EBE frá 11. desember 1989 um dýraheilbrigðiseftirlit í viðskiptum innan Bandalagsins til að stuðla að því að hinum innri markaði verði komið á ⁽⁴⁾. Í tilskipun 89/662/EBE er kveðið á um verndarráðstafanir sem hægt er að grípa til þegar alvarleg hætta steðjar að heilbrigði dýra.

- 6) Afurðir, sem eru fluttar inn frá þriðju löndum, mega ekki stofna heilbrigði búfjár í Bandalaginu í hættu.
- 7) Taka skal upp verklagsreglur í því skyni til að koma í veg fyrir aðflutning dýrafarsóttá. Í slíkum verklagsreglum skal felast reglubundið mat á heilbrigðisástandi dýra í viðkomandi þriðju löndum.
- 8) Enn fremur verður að taka upp verklagsreglur um setningu almennra eða sértækra reglna eða viðmiðana sem beitt er við innflutning afurða úr dýraríkinu.
- 9) Ákvæði um innflutning á kjöti af hóf- og klaufdýrum og afurðum úr eða með slíku kjöti er nú þegar að finna í tilskipun ráðsins 72/462/EBE frá 12. desember 1972 um heilbrigðis- og heilbrigðiseftirlitsvanda við innflutning á nautgripum og svínunum og nýju kjöti frá þriðju löndum ⁽⁵⁾.
- 10) Nota má verklagsreglur um innflutning á kjöti og kjötafurðum sem fyrirmynd við innflutning á öðrum afurðum úr dýraríkinu.
- 11) Heilbrigðiseftirlit dýralæknis með afurðum úr dýraríkinu, sem eru fluttar inn til Bandalagsins frá þriðju löndum, verður að vera í samræmi við tilskipun ráðsins 97/78/EB frá 18. desember 1997 um meginreglur um skipulag dýraheilbrigðiseftirlits með afurðum sem fluttar eru inn til Bandalagsins frá þriðju löndum ⁽⁶⁾. Í tilskipun 97/78/EBE er kveðið á um verndarráðstafanir sem hægt er að grípa til þegar alvarleg hætta steðjar að heilbrigði dýra.
- 12) Þegar reglur eru samþykktar um alþjóðaviðskipti verður að hafa hliðsjón af viðmiðunarreglum, sem Alþjóðadýraheilbrigðisstofnunin (OIE) hefur mælt fyrir um.
- 13) Skipuleggja verður úttekt og skoðun Bandalagsins til þess að tryggja sams konar beitingu ákvæða um heilbrigði dýra.
- 14) Afurðirnar, sem falla undir þessa tilskipun, eru skráðar í I. viðauka við stofnsáttmálann.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 18, 23.1.2003, bls. 11. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 166/2003 frá 5. desember 2003 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 25.3.2004, bls. 1.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 365 E, 19.12.2000.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 15. maí 2002.

⁽³⁾ Álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar frá 28. mars 2001.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 395, 30.12.1989, bls. 13. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 92/118/EBE (Stjtið. EB L 62, 15.3.1993, bls. 49).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 302, 31.12.1972, bls. 28. Tilskipuninni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2001/1452/EB (Stjtið. EB L 198, 21.7.2001, bls. 11).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 24, 30.1.1998, bls. 9.

- 15) Samþykking skal nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Gildissvið

Í tilskipuninni er mælt fyrir um almennar reglur um heilbrigði dýra sem gilda um öll stig framleiðslu, vinnslu og dreifingar innan Bandalagsins og aðflutning afurða úr dýraríkinu og afurðum úr þeim sem eru ætlaðar til neyslu.

Þessar reglur hafa ekki áhrif á ákvæði tilskipunar 89/662/EBE og 97/78/EB eða ákvæði þeirra tilskipana sem skráð eru í I. viðauka.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun gilda skilgreiningarnar í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 178/2002 frá 28. janúar 2002 um almennar meginreglur og kröfur samkvæmt lögum um matvæli, um stofnun Matvælaöryggisstofnunar Evrópu og um málsmeðferð vegna öryggis matvæla ⁽²⁾ og tilskipun 97/78/EB eftir því sem við á. Eftirfarandi skilgreiningar skulu jafnframt gilda:

- „öll stig framleiðslu, vinnslu og dreifingar“: öll stig frá og með frumframleiðslu á matvælum úr dýraríkinu til og með geymslu, flutnings, sölu eða afhendingar til neytanda,
- „aðflutningur“: flutningur vara inn á eitthvert af yfirráðasvæðunum, sem skráð er í I. viðauka við tilskipun 97/78/EB, í því skyni að setja þær í tollafgreiðslu, sem um getur í a- til f-liðar 16. mgr. 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 2913/92 frá 12. október 1992 um setningu tollareglna Bandalagsins ⁽³⁾,
- „opinber dýralæknir“: dýralæknir með réttindi til að starfa sem slíkur og tilnefndur af lögbæru yfirvaldi,
- „afurðir úr dýraríkinu“: afurðir sem eru framleiddar úr dýrum og afurðir úr þeim til manneldis, þ.m.t. dýr sem eru lifandi þegar þau eru tilreidd til slíkrar notkunar.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 31, 1.2.2002, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 302, 19.10.1992, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 2700/2000 (Stjtið. EB L 311, 12.12.2000, bls. 17).

I. KAFLI

KRÖFUR UM DÝRAHEILBRIGÐI SEM GILDA Á ÖLLUM STIGUM FRAMLEIÐSLU, VINNSLU OG DREIFINGAR Á AFURÐUM ÚR DÝRARÍKINU Í BANDALAGINU

3. gr.

Almennar dýraheilbrigðiskröfur

- Aðildarríkin skulu gera ráðstafanir til að tryggja að á engu stigi framleiðslu, vinnslu eða dreifingar á afurðum úr dýraríkinu í Bandalaginu valdi matvælaframleiðendur útbreiðslu sjúkdóma sem geta borist í dýr, í samræmi við eftirfarandi ákvæði:
- Afurðir úr dýraríkinu verða að vera af dýrum sem uppfylla skilyrði um heilbrigði dýra sem mælt er fyrir um með viðkomandi löggjöf Bandalagsins.
- Afurðir úr dýraríkinu skulu vera af dýrum:
 - sem koma ekki frá bújörð, starfsstöð, yfirráðasvæði eða hluta yfirráðasvæðis þar sem dýraheilbrigðistakmarkanir gilda um viðkomandi dýr og afurðir, samkvæmt þeim reglum sem settar eru fram í I. viðauka,
 - sem, að því er varðar kjöt og kjötafurðir, var ekki slátrað í slátruhúsi þar sem dýr voru, sem höfðu smitast eða grunur lék á að hefðu smitast af einhverjum sjúkdómi sem reglurnar í a-lið gilda um, eða þar sem skrokkar eða hlutar af skrokkum slíkra dýra voru á meðan slátrun eða framleiðsla stóð yfir, nema slíkur grunur hafi verið kveðinn niður,
 - sem, að því er varðar eldisdýr í sjó og vatni og -afurðir, samræmast tilskipun 91/67/EBE ⁽⁴⁾.

4. gr.

Undanþágur

- Þrátt fyrir 3. gr. og með fyrirvara um að tekið sé mið af ráðstöfunum um sjúkdómsvarnir, sem um getur í I. viðauka, geta aðildarríkin leyft framleiðslu, vinnslu og dreifingu á afurðum úr dýraríkinu, sem koma frá yfirráðasvæði eða hluta yfirráðasvæðis þar sem dýraheilbrigðistakmarkanir gilda en sem koma ekki frá bújörð þar sem smit hefur greinst eða grunur vaknað um smit, að því tilskildu:
 - að áður en afurðirnar hljóta þá meðhöndlun, sem um getur hér á eftir, séu þær framleiddar, meðhöndlaðar, fluttar og geymdar aðskilið frá eða á öðrum tíma en afurðir sem uppfylla öll dýraheilbrigðisskilyrði og að lögbært yfirvald samþykki skilyrðin fyrir flutningi frá yfirráðasvæðinu sem dýraheilbrigðistakmarkanirnar gilda um,

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 46, 19.2.1991, bls. 1.

ii. að afurðirnar, sem hljóta eiga meðhöndlun, séu auðkenndar á greinilegan hátt,

6. gr.

iii. að afurðirnar hljóti meðhöndlun sem gerir kleift að uppræta viðkomandi dýraheilbrigðisvanda, og

iv. að meðhöndlunin fari fram í starfsstöð sem er samþykkt í þessu skyni af aðildarríkinu þar sem dýraheilbrigðisvandinn kom upp.

Beita skal ákvæðum fyrstu undirgreinar í samræmi við II. viðauka og 1. lið. III. viðauka eða ítarlegar reglur sem verða samþykktar í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 12. gr.

2. Framleiðsla, vinnsla og dreifing á afrakstri eldis og ræktunar í sjó og vatni, sem uppfyllir ekki skilyrðin, sem mælt er fyrir um í 3. gr., er leyfð að uppfylltum skilyrðunum sem mælt er fyrir um í tilskipun 91/67/EBE og, ef nauðsyn krefur, skilyrðum sem verða samþykkt í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 12. gr.

3. Ef heilbrigðisástandið leyfir má enn fremur veita undanþágu frá 3. gr. við sérstakar aðstæður, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 12. gr. Í slíkum tilvikum skal taka sérstakt tillit til:

a) sérstakra sjúkdómseinkenna hjá viðkomandi tegundum, og

b) allra ráðstafana og prófana sem eiga við um dýrin.

Ef slíkar undanþágur eru veittar verður að sjá til þess að vernd gegn dýrasjúkdómi skerðist ekki að neinu leyti. Því ber að samþykkja allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja vernd dýraheilbrigðis í Bandalaginu í samræmi við sömu málsmeðferð.

5. gr.

Opinbert dýralæknisvottorð

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að afurðum úr dýraríkinu, sem eru ætlaðar til mannelis, fylgi opinbert dýralæknisvottorð:

— ef ákvæði hafa verið samþykkt um að heilbrigðisvottorð skuli fylgja afurðum úr dýraríkinu frá tilteknu aðildarríki, af ástæðum sem varða dýraheilbrigði skv. 9. gr. tilskipunar 89/662/EBE eða

— ef undanþága hefur verið veitt samkvæmt 3. mgr. 4. gr.

2. Heimilt er að setja nákvæmar framkvæmdarreglur, einkum um fyrirmynd að slíku vottorði, samkvæmt málsmeðferðinni, sem um getur í 2. mgr. 12. gr., með hliðsjón af meginreglunum sem settar eru fram í IV. viðauka. Vottorðin kunn að innihalda upplýsingar sem krafist er samkvæmt annarri löggjöf Bandalagsins um lýðheilsu og dýraheilbrigði.

Opinbert eftirlit dýralæknis

1. Þar til samþykktar hafa verið reglugerðir Evrópuþingsins og ráðsins um sérstakar hreinlætisreglur um matvæli úr dýraríkinu og reglur um eftirlit með matvælum og fóðri skulu aðildarríkin sjá til þess að lögbær yfirvöld hafi opinbert eftirlit með heilbrigði dýra til að tryggja að farið sé að þessari tilskipun, framkvæmdarreglum hennar og öllum verndarráðstöfunum í tengslum við afurðir úr dýraríkinu sem eru samþykktar á grundvelli þessarar tilskipunar. Að jafnaði verða skoðanir að vera án fyrirvara og eftirlit að vera í samræmi við ákvæði tilskipunar 89/662/EBE.

2. Þar til samþykktar hafa verið reglugerðir Evrópuþingsins og ráðsins um sérstakar hreinlætisreglur um matvæli úr dýraríkinu og reglur um eftirlit með matvælum og fóðri skulu aðildarríkin, ef brot á heilbrigðisreglum í tengslum við dýr er staðfest, gera nauðsynlegar ráðstafanir til að bæta ástandið í samræmi við ákvæði tilskipunar 89/662/EBE.

3. Sérfræðingar frá framkvæmdastjórninni geta, að því marki sem er nauðsynlegt fyrir sams konar beitingu þessarar tilskipunar, látið fara fram eftirlit á vettvangi, þ.m.t. úttekt, í samstarfi við lögbær yfirvöld aðildarríkjanna. Aðildarríkin skulu veita sérfræðingunum alla aðstoð sem þeim er nauðsynleg til að inna af hendi skyldur sínar vegna eftirlits sem fram fer á yfirráðasvæði þeirra. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna lögbæru yfirvaldi um niðurstöður úr eftirlitinu.

Ef í ljós kemur að heilbrigði dýra er alvarleg hættu búin meðan úttekt eða skoðun á vegum framkvæmdastjórnarinnar stendur yfir skal hlutaðeigandi aðildarríki þegar í stað gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að vernda heilbrigði dýra. Ef slíkar ráðstafanir eru ekki gerðar eða teljast vera ófullnægjandi skal framkvæmdastjórnin, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 12. gr., gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að vernda heilbrigði dýra og tilkynna það framkvæmdastjórninni.

4. Samþykkja skal reglur um beitingu þessarar greinar, einkum um fyrirkomulag samvinnu við innlend yfirvöld, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 12. gr.

II. KAFLI

INNFLUTNINGUR FRÁ ÞRIÐJU LÖNDUM

7. gr.

Almenn ákvæði

Aðildarríkin skulu gera ráðstafanir til að tryggja að afurðir úr dýraríkinu, sem eru ætlaðar til mannelis, séu því aðeins fluttar að frá þriðju löndum að þær samræmist kröfum I. kafla sem gilda um öll stig framleiðslu, vinnslu og dreifingar slíkra afurða í Bandalaginu eða því aðeins að veitt sé jafngild trygging fyrir heilbrigði dýrana.

8. gr.

Samræmi við reglur Bandalagsins

Til að tryggja að staðið sé við almennar skuldbindingar, sem mælt er fyrir um í 7. gr., skal fastsetja eftirfarandi í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 12. gr.:

1. Skrár yfir þriðju lönd eða svæði í þriðju löndum, þaðan sem innflutningur er leyfður á tilteknum afurðum úr dýraríkinu.

Einungis skal tilgreina þriðja land í slíkri skrá ef Bandalagið hefur gert úttekt á því landi, sem leiðir í ljós að lögbært dýraheilbrigðisyfirvald veiti jafngilda tryggingu fyrir því að farið sé að löggjöf Bandalagsins.

Þegar skrárnar eru samdar eða uppfærðar skal einkum taka tillit til:

- a) löggjafar þriðja landsins,
- b) þess hvernig fyrirkomulagi lögbærs yfirvalds og skoðunarþjónustu í þriðja landinu er háttað, valdsviðs þjónustunnar, eftirlits með henni og heimilda og fjölda starfsfólks sem þarf til að geta beitt löggjöfinni á skilvirkan hátt,
- c) dýraheilbrigðiskrafna sem gilda um framleiðslu, meðhöndlun, geymslu og sendingu afurða úr dýraríkinu, sem ætlaðar eru fyrir Bandalagið,
- d) trygginga sem lögbært dýraheilbrigðisyfirvald þriðja lands getur veitt fyrir samræmi eða jafngildi við viðkomandi dýraheilbrigðisskilyrði,
- e) reynslu af því að markaðssetja afurðina frá þriðja landinu og niðurstaðna úr innflutningseftirliti sem kann að hafa farið fram,
- f) niðurstaðna úr skoðunum og/eða úttektum Bandalagsins í þriðja landinu, einkum niðurstöðu úr mati á lögbærum yfirvöldum eða, fari framkvæmdastjórnin þess á leit, skýrslu lögbærra yfirvalda þriðja landsins um þær skoðanir sem þau hafa látið fara fram,
- g) heilbrigðisástands búfjár, annarra húsdýra og villtra lífvera í þriðja landinu hafa, einkum með tilliti til framandi dýrasjúkdóma og almenns heilbrigðisástands í landinu sem gæti stofnað lýðheilsu og dýraheilbrigði í Bandalaginu í hættu,
- h) þess hve hratt, reglubundið og nákvæmlega þriðja landið veitir upplýsingar um smitandi dýrasjúkdóma á yfirráðasvæði sínu, einkum tilkynningarskylda sjúkdóma sem eru á skrá Alþjóðadýraheilbrigðisstofnunarinnar (OIE) eða, að því er varðar dýr í sjó og vatni, tilkynningarskylda sjúkdóma í heilbrigðisskrá Alþjóðadýraheilbrigðisstofnunarinnar yfir dýr í sjó og vatni,
- i) reglna um forvarnir og varnir gegn smitandi dýrasjúkdómum í þriðja landinu og beitingar þeirra, þ.m.t. reglur um innflutning frá öðrum löndum,

2. Framkvæmdastjórnin skal sjá til þess að almenningur hafi aðgang að nýjustu útgáfum af öllum skráum, sem eru samdar eða uppfærðar í samræmi við ákvæði þessarar greinar. Hægt er að sameina þær skrár, sem samdar eru í samræmi við ákvæði þessarar greinar, og aðrar skrár, sem samdar eru með dýraheilbrigði og lýðheilsu í huga, og geta þær einnig náð yfir fyrirmyndir að heilbrigðisvottorðum.

3. Upprunareglur um afurðir úr dýraríkinu og dýr sem slíkar afurðir eru unnar úr skulu settar í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 12. gr.

4. Sérstök innflutningsskilyrði fyrir hvert þriðja land eða hvern hóp þriðju landa, að því er varðar heilbrigðisástand dýra í viðkomandi þriðja landi eða þriðju löndum, eru sett í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 12. gr.

5. Ef nauðsyn krefur er heimilt að fastsetja eftirfarandi í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr.

12. gr.:

- nákvæmar reglur um beitingu ákvæða þessarar greinar,
- viðmiðanir við flokkun þriðju landa og svæða þeirra með tilliti til dýrasjúkdóma og
- sértækar reglur um mismunandi tegundir aðflutnings eða tilteknar afurðir, t.d. aðflutning ferðamanna á afurðum eða aðflutning vörusýna,

9. gr.

Skjöl

1. Heilbrigðisvottorð dýralæknis sem fullnægir kröfunum í IV. viðauka skal fylgja öllum sendingum afurða úr dýraríkinu þegar þær eru fluttar inn í Bandalagið.

2. Með heilbrigðisvottorði dýralæknisins skal það staðfest að afurðirnar fullnægja:

- a) kröfum um slíkar afurðir samkvæmt þessari tilskipun og löggjöf Bandalagsins, þar sem mælt er fyrir um dýraheilbrigðiskröfur, eða ákvæðum sem jafngilda þeim kröfum og
- b) sérstökum innflutningsskilyrðum sem sett eru í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr.

12. gr.

3. Í skjölunum kunna að vera nánari upplýsingar sem krafist er samkvæmt öðrum ákvæðum í löggjöf Bandalagsins um lýðheilsu og dýraheilbrigði.

4. Í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr.

12. gr.:

- a) má setja ákvæði um notkun rafrænna skjala,
- b) má ákveða fyrirmyndir að skjölunum,
- c) má setja reglur og taka upp útgáfu vottorða um umflutning.

*10. gr.***Skoðun og úttekt á vegum Bandalagsins**

1. Sérfræðingar framkvæmdastjórnar geta látið fara fram skoðun og/eða úttekt Bandalagsins á öllum stigum, sem falla undir þessa tilskipun, til að sannreyna samræmi eða jafngildi reglna Bandalagsins um heilbrigði dýra.

Sérfræðingar framkvæmdastjórnarinnar geta notið aðstoðar sérfræðinga aðildarríkjanna, sem framkvæmdastjórnin tilnefnir, til að annast þessar skoðanir og/eða úttektir.

2. Skoðun og/eða úttekt í þriðju löndum, sem um getur í 1. mgr., skal fara fram á vegum Bandalagsins og skal framkvæmdastjórnin greiða þann kostnað sem stofnað er til.

3. Málsmeðferðina við skoðanir og/eða úttektir í þriðju löndum, sem um getur í 1. mgr., má ákveða eða breyta í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 12. gr.

4. Ef í ljós kemur að heilbrigði dýra er alvarleg hættu búin meðan skoðun eða úttekt á vegum Bandalagsins stendur yfir skal framkvæmdastjórnin þegar í stað gera nauðsynlegar ráðstafanir til að vernda heilbrigði dýra í samræmi við 22. gr. tilskipunar 97/78/EB og tilkynna það aðildarríkjunum.

III. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI*11. gr.***Uppfærsla tæknilegra viðauka**

Heimilt er að breyta viðaukunum við þessa tilskipun í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 12. gr., einkum í því skyni að taka tillit til:

- i. vísindalegra álitserða og vísindalegrar þekkingar, einkum varðandi nýtt áhættumat,
- ii. tækniframfara og
- iii. setningar öryggismarkmiða um heilbrigði dýra.

*12. gr.***Nefndarmeðferð**

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra, sem skipuð var með 58. gr. reglugerðar (Eb) nr. 178/2002.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrjú mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

*13. gr.***Bráðabirgðaákvæði**

1. Frá og með þeim degi, sem um getur í 1. mgr. 14. gr., falla dýraheilbrigðisreglurnar, sem settar eru með tilskipunum sem eru taldar upp í V. viðauka, úr gildi.

2. Framkvæmdarreglur, sem eru samþykktar á grundvelli slíkra ákvæða, gilda áfram þar til samsvarandi reglur, sem eru samþykktar á grundvelli þessarar tilskipunar, koma í þeirra stað.

3. Heimilt er að mæla fyrir um bráðabirgðaráðstafanir í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 12. gr.,

14. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 1. janúar 2005. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni texta helstu ákvæða úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

15. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

16. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 16. desember 2002.

Fyrir hönd ráðsins,

M. FISCHER BOEL

forseti.

I. VIÐAUKI

Sjúkdómar sem taka ber tillit til í viðskiptum með afurðir úr dýraríkinu og falla undir varnarráðstafanir sem eru gerðar samkvæmt löggjöf Bandalagsins

SJÚKDÓMUR	TILSKIPUN
Svínapest	Tilskipun ráðsins 2001/89/EB um ráðstafanir Bandalagsins til að hafa eftirlit með svínapest
Afríkusvínapest	Tilskipun ráðsins 2002/60/EB um sérákvæði um eftirlit með afríkusvínapest
Gin- og klaufaveiki	Tilskipun ráðsins 85/511/EBE um ráðstafanir Bandalagsins vegna eftirlits með gin- og klaufaveiki
Fuglainflúensa	Tilskipun ráðsins 92/40/EBE um ráðstafanir Bandalagsins vegna eftirlits með fuglainflúensu
Newcastle-veiki	Tilskipun ráðsins 92/66/EBE um ráðstafanir Bandalagsins vegna eftirlits með Newcastle-veiki
Nautapest Fjárpest Blöðruveiki í svínum	Tilskipun ráðsins 92/119/EBE um almennar ráðstafanir Bandalagsins vegna eftirlits með tilteknum dýrasjúkdómum og sérstakar ráðstafanir í tengslum við blöðruveiki í svínum
Sjúkdómar í sjávar- og vatnaeldi	Tilskipun ráðsins 91/67/EBE um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu fiskeldistegunda og -afurða Tilskipun ráðsins 93/53/EBE um lágmarksráðstafanir Bandalagsins vegna eftirlits með tilteknum fisksjúkdómum Tilskipun ráðsins 95/70/EB um lágmarksráðstafanir Bandalagsins vegna eftirlits með tilteknum sjúkdómum sem herja á samlokur (tvískelja lindýr) með hliðsjón af skrá yfir innlendar tilvísunarrannsóknarstofur í samlokusjúkdómum

II. VIÐAUKI

Sérstakt auðkennismerki fyrir kjöt frá yfirráðasvæði eða hluta yfirráðasvæðis sem uppfyllir ekki öll tilskilin skilyrði um heilbrigði dýra

1. Heilbrigðismerki fyrir nýtt kjöt verður að vera með skásettum krossi, sem er samsettur úr tveimur beinum línum sem skerast í miðju merkinu, og verða upplýsingarnar á merkinu eftir sem áður að vera læsilegar.
2. Merkið, sem um getur í 1. mgr., er einnig hægt að gera með einum stimpli sem skal vera 6,5 cm langur og 4,5 cm breiður og eggla. Á merkinu skal eftirfarandi koma fram með læsilegum stöfum:
 - á efri hlutanum er heiti eða ISO-kóði viðkomandi aðildarríkis með hástöfum: AT, BE, DE, DK, ES, FI, FR, GR, IE, IT, LU, NL, PT, SE og UK,
 - í miðjunni er viðurkenningarnúmer viðkomandi sláturhúss,
 - á neðri hlutanum er ein af eftirfarandi hástafasamstæðum CE, EC, EF, EG, EK eða EY,
 - tvær beinar línur sem skerast í miðjum stimplinum, þannig að eftir sem áður séu upplýsingarnar greinilegar

Bókstafirnir verða að vera minnst 0,8 cm á hæð og tölustafirnir minnst 1 cm á hæð.

Á stimplinum verða einnig að vera upplýsingar sem gera kleift að staðfesta hvaða dýralæknir skoðaði kjötið.

Merkinu skal komið fyrir undir beinu eftirliti opinbers dýralæknis, sem hefur umsjón með því að kröfum um heilbrigði dýra sé fullnægt.

III. VIÐAUKI

1. Meðhöndlun sem eyðir tiltekinni hættu sem varðar dýraheilbrigði og tengist kjöti og mjólk

KJÖT Meðhöndlun (*)	Sjúkdómur							
	Gin- og klaufaveiki	Svinapest	Blöðruveiki í svinum	Afrikusvinapest	Nautgripapest	Newcastle-veiki	Fuglainflúensa	Fjárpest
a) Hitameðhöndlun í loftþéttum ílátum með Fo-gildi 3,00 eða meira (**)	+	+	+	+	+	+	+	+
b) Hitameðhöndlun þar sem minnst 70 °C hiti næst í öllu kjötinu	+	+	+	0	+	+	+	+
c) Hitameðhöndlun þar sem minnst 80 °C hiti næst í öllu kjötinu	+	+	+	+	+	+	+	+
d) Hitameðferð í loftþéttu íláti við minnst 60 °C hita í a.m.k. 4 klukkustundir og verður kjarnahiti að vera minnst 70 °C í 30 mínútur af þeim tíma	+	+	+	+	+	-	-	+
e) Náttúruleg gerjun og þroskun í minnst níu mánuði fyrir úrbeinað kjöt, sem á að leiða til eftirfarandi: aWgildis sem er að hámarki 0,93 eða pH-gildis sem er ekki yfir 6,0	+	+	+	+	+	0	0	0
f) Sama meðferð og í e-lið en bein mega vera í kjötinu (*)	+	+	+	0	0	0	0	0
g) Salami: meðhöndlun í samræmi við viðmiðanir sem eru ákveðnar samkvæmt málsmeðferð 2. mgr. 12. gr., að fengnu álitni viðkomandi vísindanefndar	+	+	+	0	+	0	0	0
h) Svínalæri og -hryggur: meðhöndlun með náttúrulegri gerjun og þroskun í minnst 190 daga fyrir læri og 140 daga fyrir hrygg	0	0	0	+	0	0	0	0
i) Hitameðhöndlun sem tryggir að minnst 65 °C kjarnahiti náist á þeim tíma sem þarf til að ná gerilsneyðingargildi (pv) sem er jafnt eða yfir 40	+	0	0	0	0	0	0	+

KJÖT Meðhöndlun (*)	Sjúkdómur							
	Gin- og klaufaveiki	Svínapest	Blöðruveiki í svínunum	Afrikusvínapest	Nautgripapest	Newcastle-veiki	Fuglainflúensa	Fjárpest
MJÓLK og mjólkurafurðir (þ.m.t. rjómi) til neyslu								
a) Leifturhitun (UHT) (UHT = lágmarksmeðhöndlun við 132 °C í minnst 1 sekúndu)	+	0	0	0	0	0	0	0
b) Ef sýrustig mjólkur er undir 7,0 skal beita einfaldri háhitagerilsneyðingu í skamman tíma (HTST)	+	0	0	0	0	0	0	0
c) Ef sýrustig mjólkur er 7,0 eða hærra skal beita tvöfaldri háhitagerilsneyðingu	+	0	0	0	0	0	0	0

+: Skilvirkni er viðurkennd.

0: Skilvirkni er ekki viðurkennd.

(*) Gera skal allar nauðsynlegar ráðstafanir til að koma í veg fyrir víxlmengun.

(**) F0 er sú virkni sem reiknað hefur verið út að drepi bakteríu. F0-gildið 3,00 þýðir að kaldasti partur afurðarinnar hafi hitnað nægilega til að drápsvirkni sé eins og við 121 °C (250 °F) á þremur mínútum með snöggri hitun og kælingu.

*IV. VIÐAUKI***Meginreglur um útgáfu vottorð**

1. Fulltrúi lögbærs yfirvalds í sendingarríki, sem gefur út vottorð sem á að fylgja sendingu afurða úr dýrarikinu, verður að undirrita vottorðið og sjá til þess að það sé með opinberum stimpli. Þetta á við um hverja örk ef fleiri en ein örk eru í vottorðinu.
2. Vottorðið skal vera á opinberu tungumáli eða tungumálum viðtökuaðildarríkis og þeirra aðildarríkja þar sem skoðun fer fram á landamærum eða því fylgja löggild þýðing á því tungumáli eða þeim tungumálum. Aðildarríki getur þó fallist á að notað sé annað tungumál Bandalagsins en þess eigið.
3. Frumrit vottorðs verður að fylgja sendingu við flutning inn í Bandalagið.
4. Vottorð skal vera:
 - a) á einni pappírsörk eða
 - b) á tveimur eða fleiri síðum sem eru hluti af heilli, óskiptanlegri pappírsörk eða
 - c) nokkrum síðum sem eru tölusettar þannig að hver síða er merkt sem tiltekin síða í endanlegri, samfelldri röð (t.d. „síða 2 af 4“).
5. Vottorð verða að hafa sérstakt kenningúmer. Ef vottorð er samfelld röð blaðsíðna verður númerið að standa á hverri síðu.
6. Gefa verður út vottorð áður en sending, sem það gildir um, hverfur úr umsjá lögbærs yfirvalds í viðkomandi sendingarríki.

V. VIÐAUKI

1. Tilskipun ráðsins 72/461/EBE frá 12. desember 1972 um vanda á sviði heilbrigðis dýra sem hefur áhrif á viðskipti innan Bandalagsins með nýtt kjöt ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með lögum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar.
2. Tilskipun ráðsins 80/215/EBE frá 22. janúar 1980 um vanda á sviði heilbrigðis dýra sem hefur áhrif á viðskipti með kjötafurðir innan Bandalagsins ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með lögum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar.
3. Tilskipun ráðsins 91/494/EBE frá 26. júní 1991 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á viðskipti innan Bandalagsins og innflutning á nýju alifuglakjöti frá þriðju löndum ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 93/121/EB.
4. Tilskipun ráðsins 91/495/EBE frá 27. nóvember 1990 um vanda er varðar heilbrigði almennings og dýra og hefur áhrif á framleiðslu og markaðssetningu á kanínukjöti og alivillibráð ⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með lögum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar.
5. Tilskipun ráðsins 92/45/EBE frá 16. júní 1992 um vanda á sviði almannaheilbrigðis og dýraheilbrigðis er tengist drápi villtra veiðidýra og um markaðssetningu villibráðar ⁽⁵⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 97/79/EB.
6. Tilskipun ráðsins 92/46/EBE frá 16. júní 1992 um heilbrigðisreglur fyrir framleiðslu og markaðssetningu hrámjólkur, hitameðhöndlaðrar mjólkur og mjólkurafurða ⁽⁶⁾.
7. Tilskipun ráðsins 94/65/EB frá 14. desember 1994 um kröfur varðandi framleiðslu og markaðssetningu á hökkuðu kjöti og unnum kjötvörum ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 302, 31.12.1972, bls. 24.
⁽²⁾ Stjtið. EB L 47, 21.2.1980, bls. 4.
⁽³⁾ Stjtið. EB L 268, 24.9.1991, bls. 35.
⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 268, 24.9.1991, bls. 41.
⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 268, 14.9.1992, bls. 35.
⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 268, 14.9.1992, bls. 1.
⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 368, 31.12.1994, bls. 10.